Cuvântul Domnului peste trâmbiţele apocaliptice: preotul Ioan şi maica Veronica de la Vladimireşti

Ei sunt chemaţi la unire cu planul cel ceresc al coborârii cuvântului lui Dumnezeu, pildă de trăire făcătoare de minuni.

Cuvânt ceresc se coboară pe pământ. Slavă întru cele de sus, şi pace pe pământ! Amin. Pace celor cu care vorbesc acum, celor pentru care cobor cuvântul Meu, celor pe care-i iubesc! Amin.

Pace vouă, iubiţii Mei! Pace şi bucurie între Mine şi voi! Pace şi binecuvântare de la Mine peste voi! Ferice celui ce-Mi deschide ca să intru şi să cinez cu el, şi el cu Mine. Amin.

Pace vouă, servii Mei, lucrătorii Mei, neuitaţii Mei cu care am vorbit odinioară prin această lucrare, prin acest fir, prin această rază coborâtă de la cer pe pământ! Pace şi unire între Mine şi voi, precum la început aşa şi la sfârşit, că Dumnezeu rosteşte sfârşit pentru fărădelegea de pe pământ şi pentru duhul lumii, căci lumea a ajuns la sfârşit. Amin.

Dumnezeul Preasfintei Treimi întreieşte întreita Sa lucrare, căci aşa a spus Domnul Iisus Hristos: «Mă duc la Tatăl. Mă duc ca să pot veni la voi. Mă duc, şi vă voi trimite pe Mângâietorul, vă voi trimite pe Duhul Sfânt, Care va lua de la Mine şi vă va vesti vouă». Această coborâre cerească, această iesle prin care-Şi strecoară Dumnezeu cuvântul Său, este masa aceea din care aţi gustat şi voi la începutul acestei lucrări prin care Duhul Sfânt lucrează mântuirea cea de la sfârşit. Duhul Sfânt întreieşte întreita lucrare a Preasfintei Treimi, căci Domnul este în lucru peste România ca să facă din ea Sion ceresc şi Ierusalim nou şi s-o ridice deasupra tuturor înălţimilor de pe pământ. Amin.

Iubiţii Mei, servii Mei, Ioan şi Veronica, neuitaţii Mei lucrători! Iată, cei care fac parte din turma acestei coborâri tainice, nici ei n-au uitat cuvintele Mele, şi le-am dat cuvânt să-şi amintească de cele scrise în cartea acestei lucrări în care scrie că şi aceste două trâmbiţe ale Mele vor sta din nou la această masă, îmbrăţişaţi cu Dumnezeu prin această lucrare. Am dat cuvânt atunci pentru acum, căci a venit acum vremea aceea să plâng cu ei în braţe, să plângem împreună vremea despărţirii, şi să le dau cuvânt ceresc să se ridice să sune din trâmbiţe peste turma lor, să-şi adune turma într-o singură inimă, într-o singură iubire şi într-o împlinire a celor ce se cer acum să se împlinească de către cei ce vor fi să scape cu viaţă, ca să fie aceştia spre slava care se va arăta în zilele ce vin.

Iubiţii Mei, iată, Domnul stă de vorbă cu voi. Ridicaţi-vă şi fiţi cu inimă mare şi faceţi unire bună cu planul cel coborât de Dumnezeu prin acest mijloc de coborâre a cuvântului ceresc, că de când ştiţi voi şi până acum, Dumnezeu a vorbit aici şi a dat de ştire taina planurilor Sale pentru aceste zile, că iată, vin zilele gloriei dumnezeieşti, despre care a scris evanghelistul Ioan. Vine vremea să ridice Domnul Ierusalim nou, şi vine vremea să se arate cer nou şi pământ nou, lucrate de Dumnezeu.

Iubiţii Mei, trâmbiţele Mele, servii Mei, Eu sunt Dumnezeul Preasfintei Treimi şi sunt în lucru ca să descopăr şi să lucrez taina planului Meu, căci au venit zilele slavei Domnului, măi iubiţii Mei. Are Domnul pe tot pământul scule prin care lucrează cerul, dar iată că planul lucrului Meu cel mare din zilele ce vin, iată cum îl aduc aici, iată cum îl lucrez aici. Nici poporul lui Moise nu a vorbit cu Mine aşa cum vorbesc aceştia din zilele de azi cu Mine, căci Eu vorbeam cu Moise, iar Moise vorbea poporului, dar acum iată cum lucrez Eu aici. Lucrez aşa cum ştiţi şi voi, aşa cum aţi văzut şi voi la începutul coborârii Mele în această iesle de sălăşluire a Duhului Meu, a cuvântului Meu, şi am spus atunci când voi v-aţi des-

părţit de acest fir, de această rază de lumină coborâtă de la cer, i-am spus lui Veronica, i-am spus că de Paşti va pune din nou mâna pe clanţa mănăstirii, dar atunci a fost vremea unei cerneri mari, măi iubiţii Mei, şi s-a întâmplat atunci ca pe vremea trupului Meu când mulţimile care strigau cu câteva zile în urmă: *«Osana!»,* s-au smintit apoi de cuvintele care nu se tălmăceau aşa cum le-au tălmăcit aceia, şi au dat apoi pe Fiul lui Dumnezeu spre vină şi spre răstignire, din duh de sminteală. Şi s-a dus apoi acest duh şi peste apostolii cei care rămăseseră credincioşi Învăţătorului lor, s-a dus ca să-i cearnă şi pe ei, dar n-a putut, iubiţii Mei, că aceştia au fost înarmaţi cu postul şi cu rugăciunea. Iată, duhul cernerii nu poate fi depărtat, nu poate fi neprimit decât prin post şi rugăciune. Aşa a fost în toate timpurile, aşa a fost şi în vremea acestei lucrări, iubiţii Mei, căci la începutul ei era calea plină de popor, dar mulţimile nestatornice au fost ca norul cel purtat de vânt.

Am coborât prin această lucrare mereu de atunci, şi mereu am fost cu conducerea cea bună şi cu tăria cea bună prin cuvânt, ca să fac un popor tare prin care să lucrez în zilele acestea. Am lucrat ca să urc acest popor treaptă cu treaptă spre vârful desăvârşirii, spre vârful virtuţilor cele făcătoare de minuni, dar creştinul Meu s-a speriat de urcuş, s-a smintit întru Mine, s-a lăsat dus de duhul lumii, de duhul slobozeniei, de duhul răzvrătirii şi al neînţelegerii tainelor dumnezeieşti, şi a rămas creştinul pe cale, pe la mese mai cu slobozenie, mai cu puţin urcuş, şi n-a stat lângă stânca aceasta, n-a stat lângă acest munte din care a izvorât mereu cel mai curat izvor, cea mai mare învăţătură, căci această învăţătură l-a urcat cu uşorul pe creştin, treaptă cu treaptă, până la uşa cea strâmtă a vieţii nestricăcioase, aşa cum scrie în Scripturi.

Iată, iubiţii Mei, servii Mei, a ajuns Domnul aproape de vârf. Se anunţă Domnul cu sărbătoarea Paştelui cel mare şi cu zilele învierii făpturii Sale. O, dacă aş da tainele pe care le cobor aici, dacă aş da acest izvor pe mâna cărturarilor şi a fariseilor din zilele acestea, ar rosti o mai grea pedeapsă ca atunci, pe vremea trupului Meu, când aceştia Mă învinuiseră numindu-Mă stricător de lege şi hulitor de Dumnezeu.

Învăţătorii legii de azi, toţi Mă propovăduiesc pe Mine, dar pe urmele Mele nu vor să calce aceştia, şi nu mai e durere mai mare ca aceasta, şi iată Scriptura aceea care spune: *«Ce se naşte din trup, trup este, iar ce se naşte din duh, duh este».* Sunt pline de trupuri bisericile de azi, dar Domnul nu are lărgime, nu are împărăţie, şi nu se potriveşte astăzi Scriptura aceea care spune: «Împărăţia lui Dumnezeu este înăuntrul vostru». Crede creştinul de azi că-L are pe Dumnezeu în inima lui, dar uită bietul creştin că Dumnezeu nu sălăşluieşte în trupul supus păcatului şi că Duhul Domnului fuge şi Se dă deoparte din cei fără de lege.

Nu mai are Dumnezeu sfinţi pe pământ, măi iubiţii Mei, căci toţi sunt robi păcatului şi poftei şi pântecelui şi duhului lumii, şi iată că şi aceasta scrie în Scriptură, că părtăşia cu lumea este despărţire de Dumnezeu, şi scrie că Domnul este un Dumnezeu gelos, Care ne vrea numai pentru Sine. Şi iată lumea, moartă, moartă de tot, moartă din lipsă de înţelepciune, din lipsă de frică de Dumnezeu, căci Dumnezeu este înţelepciune, iar începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu, şi aceasta nu mai este în inima Israelului de azi. Israelul de azi slujeşte legii pântecelui, legii păcatului, şi nu mai are Dumnezeu sfinţi pe pământ. Pământul este plin de idoli, şi nu mai are Domnul sfinţi închinători după adevăr. Pământul lui Dumnezeu este creştinul, măi iubiţii Mei, este trupul creştinului, iar cerul lui Dumnezeu este inima creştinului. Iată casa şi iată templul pe care trebuie să-l zidească creştinul Meu, ca să stau Eu în această casă şi să găsesc în ea credinţă şi pace şi viaţă şi iubire; iubire, dar iubire de Dumnezeu.

Iubiţii Mei, ridicaţi glasurile în sus şi în jos, ridicaţi trâmbiţele şi sunaţi! Adunaţi-vă turma şi sunaţi peste ea duh de trezire şi duh de înviere, că vine Domnul la păstori să ceară viaţa oilor din mâna păstorilor. Duhul lui Dumnezeu a vorbit prin prooroci, şi a rămas scris care mărturiseşte prin Scripturi că *«Dacă străjerul cetăţii vede sabia venind peste cei din ce-*

tate şi nu anunţă pe păcătos să se întoarcă de la calea cea rea, atunci sângele păcătosului va fi cerut din mâna păstorului. Dar dacă păstorul turmei va trâmbiţa şi va vesti pe păcătos să se întoarcă după adevăr la calea cea dreaptă, atunci păstorul s-a izbăvit de sângele păcătosului dacă păcătosul aude trâmbiţa şi nu se ridică să facă dreptate. Iar dacă cetatea auzind glasul trâmbiţei se va întoarce şi va lucra dreptate, atunci păstorul a câştigat viaţa celor din cetate».

O, iubiţii Mei, Dumnezeu strigă prin această coborâre, strigă către păstorii turmei, strigă să păstorească turma. Strigă Dumnezeu către slugile Sale pe care le cunoaşte, căci slugile care au ştiut calea dreptăţii şi n-au umblat pe ea după adevăr, aşa vor auzi acelea: «Nu v-am cunoscut pe voi niciodată!». Şi aceştia vor auzi aşa pentru că aceştia nu L-au cunoscut pe Dumnezeu după adevăr, căci a-L cunoaşte pe Dumnezeu nu este altceva decât a trăi Dumnezeu în om în toată lărgimea şi după adevăr.

O, neuitaţii Mei, servii Mei, Ioan şi Veronica! Iată, vă dau întreită putere. Amin. Ridicaţi-vă şi faceţi-vă pildă de trăire făcătoare de minuni, că iată, în zilele voastre se vor lucra minuni mai mari ca la început, căci aşa este scris: *«Cei ce cred Mie, nu acestea, ci mai mari decât acestea vor lucra».* Toate sculele seminţiei lui Israel, începând cu Avraam, Isaac şi Iacov, au dorit, dar n-au văzut zilele Domnului, ci numai le-au nădăjduit prin credinţă, căci iată, celor mai mici ai lui Israel li se făgăduise ceva mai bun, ca să întocmească Domnul plata desăvârşirilor şi să lucreze prin cei mai mici mântuire întregului Israel.

Iată glasul lui Dumnezeu! Întoarceţi-vă cu faţa către părinţii şi către sfinţii care au lucrat poruncile sfinţeniei şi ale vieţii veşnice. Fugiţi de robie, şi cine este rob păcatului, acela să se ridice şi să facă dreptate faţă de Dumnezeu. Aduceţi-vă aminte cum am fost Eu, măi iubiţii Mei, că de aceea am luat trup, ca să vă întăresc în credinţa că puteţi fi dumnezei încă din trup. Slava care stă să vină şi să se arate de acum, nu s-a putut până acum sui la mintea omului, dar este scris despre ea în toată Scriptura. Poporul Noului Ierusalim va fi un popor ceresc, cu trupuri cereşti, şi de aceea scrie în Scripturi că Israel suspină până în ziua de azi cu duhul pentru răscumpărarea trupului. Iată, trupul şi inima celor din zilele acestea trebuie să se facă cer nou şi pământ nou şi pietre vii la temelia Noului Ierusalim cu care va ieşi Domnul la suprafaţă în curând şi spre care vor curge noroadele cele depărtate ca să vadă slava Ierusalimului cel nou. Vine vremea celei de a doua arătări, vine vremea Mea, iubiţii Mei, dar nimeni nu înţelege şi nimeni nu mai crede. Dar vor crede şi cei care M-au împuns, căci vor vedea, iubiţii Mei.

Îmbrăcaţi-vă întru nestricăciune şi gătiţi cărări drepte! Gătiţi cale dreaptă în deşert şi în pustiul lumii, ca să meargă pe ea cei mântuiţi! Faceţi-vă pildă peste turmă, faceţi-vă templu nou şi cort sfânt al Dumnezeului celor mântuiţi! Învăţaţi mulţimile! Gătiţi cale dreaptă în pustiul necredinţei şi strigaţi la timp şi la netimp, strigaţi ca Ioan Botezătorul: *«Pocăiţi-vă cu inima şi cu viaţa, că vine Acela despre Care scrie în prooroci că va veni acum!».* Strigaţi peste mulţimi, cu credinţă strigaţi: *„Ieşiţi din mormintele voastre şi împăcaţi-vă cu Dumnezeu!“.* Strigaţi aşa cum am strigat Eu, strigaţi şi porunciţi acestor oase uscate, şi să învieze aceşti morţi, măi iubiţii Mei! Să învieze întru nestricăciune şi să fie găsiţi sfinţi şi curaţi! Strigaţi cum am strigat Eu: *«Lazăre, scoală-te!»*, căci Lazăr cel de atunci a însemnat pilda seminţiei Mele de azi, care a uitat de poruncile Mele şi care umblă pe calea morţii, măi iubiţii Mei. Strigaţi peste Israel: *„Israele, ia haina nestricăciunii pe tine, că a venit vremea slavei tale. Hrăneşte-te cu hrana cea pe care au mâncat-o cei dintâi în Eden şi trăieşte aşa cum au trăit aceia până să cadă în neascultare, de au mâncat din mărul cel oprit! Opreşte-te, Israele, de la păcatul trupesc şi îmbracă-te cu Dumnezeu! Precum la începutul lucrării Sale, aşa şi la sfârşitul lucrului Său, căci fărădelegea va fi ridicată şi efa se va aşeza la locul ei, căci Dumnezeu a grăit aceasta.*

Israele, hrăneşte-te cu mană cerească şi nu te mai răzvrăti de acum! Ai văzut ce a păţit poporul lui Moise, care era hrănit cu hrană nestricăcioasă, şi el a cârtit împotriva manei cereşti şi a voit din nou carne şi păcătuire.

Israele, nu mai lua viaţa făpturii lui Dumnezeu ca să mănânci trupul făpturii create de Dumnezeu. Nu mai fă din pântecele tău mormânt de trupuri care au viaţă de la Dumnezeu! Ajunge, Israele! Vrea Domnul să-ţi arate poarta de intrare în Canaan, şi vrea să aşeze din nou Edenul pe pământul tău. Nu mai lucra faptele cele cu care nu poţi ajunge cu cerul. Nu mai fă rău, Israele, şi fă-te popor sfânt! De la mic până la mare îmbracă-te, Israele, întru nestricăciune, căci moarte nu va mai fi, şi moartea va fi înghiţită de biruinţa din zilele acestea!“.

Iubiţii Mei, fiţi apostoli adevăraţi, fiţi apostolii Mei, fiţi apostolii României Mele, că România este mireasa Mea, şi Eu de la naştere am iubit-o. România va fi sfântă, va fi un popor cu trupuri cereşti, căci nimic muritor, nimic stricăcios nu va mai rămâne în această cetate a strălucirilor cereşti. Toate popoarele vor lua lumină din acest munte binecuvântat şi vor bea apă din această piatră din care vor izvorî izvoarele vieţii şi din care se vor împărţi fructele pomului vieţii. Amin.

Iubiţii Mei fii, fiţi adevăraţii Mei fii, precum Eu sunt Fiu adevărat al Tatălui Meu.

Am pe acest copil iubit prin care voi lucra biserică nouă şi curată şi veşnică. Am pus duhurile Mele, am pus cele şapte duhuri dumnezeieşti peste el, despre care a proorocit Isaia, proorocul Meu, care a vorbit pentru Mine. Am pus duhurile Mele în el. Luaţi şi voi şi lucraţi alături de el, lucraţi bine cu el, că el ştie de la Mine şi are peste el puterea cea bună, puterea cea lucrătoare de putere, şi iată, întru el voi binevoi pentru biserica Mea cea de la sfârşit, şi nimeni nu poate să-Mi zădărnicească aşezările Mele, şi ceea ce fac Eu cine poate strica? Dar ascundeţi taina izvorului Meu, iubiţii Mei, apostolii Mei, servii Mei, neuitaţii Mei, şi iată, nedespărţiţii Mei, de acum. Lucraţi întru voile Mele întru toată iubirea cu care am lucrat Eu şi daţi deoparte mila cea dăunătoare sufletului şi mântuirii făpturii Mele, iar făptura Mea să nu se mai întoarcă la roşcovele păcatelor, căci cine mai moare iar, moare şi gata, şi se dă deoparte.

Pace vouă, nedespărţiţii Mei! Pace şi duh de înviere peste noroade! Pace şi viaţă cerească în voi, căci adevăr vă spun: cine nu se naşte din cer, nu va fi cu cerul, oricine ar fi el.

Pace şi biruinţă asupra morţii şi a păcatului! Pace şi dreptate şi credinţă să semănaţi la timp şi la netimp, căci dreptul, din credinţă va fi viu! Amin.

Slavă întru cele de sus, şi pace peste voi, servii Mei, Veronica şi Ioan, care sunteţi scrişi la Mine în numărul celor şapte trâmbiţe din timpul domniei lui Edom şi a fiarei roşii, care a mers până acolo de Mi-a schimbat şi vremurile şi sărbătorile, şi care a pus moarte peste viaţa bisericii Mele, de Mi-a făcut pustiire şi urâciune în biserica Mea. Dar iată, Domnul Se ridică şi Se încinge şi aşează la loc aşezămintele cele stricate de vremea răutăţii, căci Dumnezeu este Domnul puterilor. Amin. Dumnezeul răbdării, iată, Se îmbracă în veşmântul dreptăţii şi în haina puterii, ca să dea la o parte pe cele şubrede şi să ridice pe vechile ruine întărituri tari şi veşnice şi vii.

Pace vouă, şi credinţă vouă, şi unire între Mine şi voi prin această legătură cerească cu care nu s-a mai lucrat niciodată în neamul lui Israel, dar iubiţi lucrul lui Dumnezeu! Pace şi unire vie, precum la început aşa şi la sfârşit! Pace şi iubire, precum în cer aşa şi pe pământ!

Pace vouă, iubiţii Mei! Amin, amin, amin.

03/16-01-1991